

ROZSIEDZIEĆ SIĘ (1) *vb pf*

1 sg fut rozsiedzę sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Pozostać długo w jednym miejscu [gdzie]: Obsidere etiam, Czekać/ siedzieć/ zafiedzieć fie. [...]

Nunc domi certum est, obsidere usque donec redierit, Ták fie długo domá rozsiedzę/ aż przidzie.

Mqcz [380]a.

Formacje współrdzenne cf SIEŚĆ.

MN